

ХИТРАТА ЛИСИЦА КОРЯКСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Седяла лисицата на брега на една река и си мислела:

„Как да си похапна прясна рибица?“

Не щеш ли, по речицата се задал пън, а на пъна — две чайки.

Лисицата попитала:

— Какво правите вие, чайки?

— Ловим риба.

— Вземете и мене със себе си!

— Скачай!

Скочила лисицата. Пънът се преобърнал, чайките отлетели, а Лиса паднала във водата.

Течението я понесло надолу по речицата и я отнесло в морето.

Погледнала Лиса — наоколо вода. Рекла си: „Хайде, лапи, бъдете ми весла! Хайде, опашко, стани ми кормило!“

И заплувала Лиса като в лодка. Лапите и — същински весла — загребвали водата, а опашката ѝ се въртяла като кормило — насамнататък.

Само че Лиса забравила да каже на опашката си да кара към брега и опашката я отвела в открито море.

Лисицата плувала, плувала, а брегът все се не виждал. Стигнала до средата на морето. И вече не знаела накъде да плува.

Тогава срещнала тюлена.

Тюленът ѝ рекъл:

— Накъде плуваш, Лисо? Навярно си се заблудила в нашето море и няма да доплуваш до брега.

— Зная аз къде плувам — отвърнала лисицата. — Тръгнала съм да видя има ли още животни в морските води. Чух, че сте останали вече съвсем малко.

— Не — отвърнал тюленът, — в морските води има още много животни — и тюлени като нас, и моржове, и китове.

— Как не — рекла лисицата, — докато сама не видя, да ме убиеш, няма да повярвам. Я излезте вие, всички животни, от морската дълбочина и се наредете в една редица до самия бряг. А пък аз ще броя.

Тогава всички тюлени, моржове и китове излезли и налягали по водата в една редица — до самия бряг.

А Лиса хукнала по гърбовете им като по мост. Тичала и брояла:

— Един тюлен, два тюлена, три тюлена... Един морж, два моржа, три моржа... Един кит, два кита, три кита...

И тъй Лиса дотърчала до брега. Изскочила на брега и викнала на тюлена:

— Право каза, Тюлене: в морските води има още много глупави животни. През цялото море може да се построи мост от вас! А сега идете, където поискате, пък аз ще почивам!

Морските животни отплували, пък Лиса си свалила кожуха и го окачила да се суши на храстчето, а опашката си сложила на камъка да съхне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.